

Árbore
Conmemorativa

Árbore plantada no primeiro aniversario do atentado terrorista do 11 de marzo de 2004 en Madrid, en homenaxe ás vítimas.

PALMEIRA DATILEIRA "Palmeira do 11M" Phoenix dactylifera

SABÍAS QUE...? Ademais da monumental "Palmeira do 11M" do Xardín, no convento de Santo Antonio de Herbón atópase un exemplar catalogado como Árbore Senlleira de Galicia que foi plantada xunto a outra compañeira da mesma especie, seguindo a tradición iniciada no s. XV por Juan Rodríguez de la Cámara, escritor renacentista de Padrón.

Pertencente á familia Arecaceae e subfamilia Coryphoideae. A palmeira datileira habita de forma natural desde o sur da conca mediterránea (Senegal e sur de Marrocos) até as costas de Paquistán. Naturalizouse no leste e sur peninsular, sobre todo grazas á dispersión dos seus froitos que propiciaron aves e mamíferos, pero non se afasta moito da costa.

Nome común: Palmera, Palma, Palmera de dátiles (cast.); Palma, Palmeira de dátiles (gal.); Date palm (ing.).

Etimoloxía:

· Phoenix: nome xenérico que deriva da palabra grega: φοῖνιξ (phoinix) ou φοίνικος (phoinikos), nome para a palmeira datileira utilizado por Teofrasto e Plinio o Vello. É moi probable que se referisen ao fenicio, Phoenix, fillo de Amyntor e Cleobule na Ilíada de Homero, ou á ave fénix

· dactylifera: epíteto específico que quere dicir 'portadora de dátiles'

Descrición da especie: Esta planta pode alcanzar os 30 m, aínda que o seu tronco é delgado e a miúdo con brotes desde a súa cepa, o que o diferencia da palmeira canaria (Phoenix canariensis), coa que se confunde habitualmente. As follas son persistentes, coriáceas, pinnadas, espiñentas, arqueadas, moi grandes e salguen en penacho desde a copa a cabeleira. Son de cor verde azulada (glauca) a diferenza das da súa conxénera. Miden 1-5,5 m de lonxitude e a súa estrutura é pinnada. A cada lado do grosso eixo dispónse numerosos segmentos (pinnas) encartados, ríxidos e terminados en punta. Flores dioicas, de cor crema as masculinas, que producen o pole, e amarelas as femininas, que tras a fecundación forman os froitos (dátiles) que nacen en acios na base das follas. Cando son verdes aseméllanse a unha landra sen caparuzo, pero ao madurar fanse carnosos, pardos e moi doces. Teñen un óso moi alargado no seu interior cun asuco lonxitudinal e, a miúdo, con estrías transversais.

